

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยอย่างมี วิจารณ์ญาณ การคิดแก้ปัญหา และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการ อภิปราย
3. เพื่อศึกษาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้ กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ การคิดแก้ปัญหา และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย

สรุปผล

ผู้วิจัยนำเสนอสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดแก้ปัญหา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย มีระดับความเชื่อมั่นในตนเองทั้ง โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก
3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การคิดแก้ปัญหา และความเชื่อมั่นในตนเองสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ การคิดแก้ปัญหา และความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนได้ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการจัดอย่างมีขั้นตอนที่เหมาะสม มีเนื้อหาที่กระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียน และผู้วิจัยได้ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ผ่านการประเมินและให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงโดยผู้เชี่ยวชาญ จึงทำให้สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตรงตามจุดประสงค์ เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน นอกจากนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามลำดับขั้นตอนที่ชัดเจน ส่งเสริมให้นักเรียนทุกระดับความสามารถใช้กระบวนการคิดในการตั้งคำถาม และจัดระบบความคิดเพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน และเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนสามารถจัดการทบทวนความรู้เดิมของตนเอง หรือตรวจสอบความเข้าใจ และนำความรู้เดิมมาใช้ ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณให้ดียิ่งขึ้น (วัฒนาพร กระจับทุกข์, 2542 : 40) สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบ็ญจมาศ

กาลาศรี (2545 : 83-86) ได้ศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้นวัตกรรมบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้นวัตกรรมบูรณาการการอ่านและการเขียนสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร ชาวนา (2553 : 82-85) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทย ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณ ดวดกระโทก (2553 : 92-96) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทย โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT มีคะแนนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang (2009 : unpagged) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือและการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนในประเทศจีนแต่การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ ยังมีข้อจำกัดในด้านต่าง ๆ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านต้องให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ อย่างเต็มความสามารถ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทยโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย มีคะแนนการคิดแก้ปัญหา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการจัดการเรียนรู้อาษาไทยโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่ม รู้จักการแก้ปัญหาและการกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ส่งเสริมการคิดแบบหลากหลาย การพัฒนาคุณภาพของงาน รู้จักรับผิดชอบร่วมกันและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน สามารถทำให้

นักเรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2550 : 101) สอดคล้องกับ อรพรรณ พรสีมา (2540 : 44) ที่อธิบายว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการแก้ปัญหาและความรับผิดชอบเนื่องจากในการทำกิจกรรม นักเรียนจะต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน มีการอภิปรายและแก้ไขปัญหาร่วมกันกับเพื่อน พร้อมกับลงมือปฏิบัติร่วมกันตามขั้นตอนที่กำหนดไว้จากมติของกลุ่มในการแก้ปัญหา เพื่อให้สามารถทำกิจกรรมหรือตอบปัญหาทางวิชาการที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ปิยะดา ปัญญาศรี (2545 : 153-155) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการคิดแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างนักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้ การอบรมเลี้ยงดู และระดับเชาวน์ปัญญา แตกต่างกัน พบว่า นักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมีความสามารถในการคิดแก้ปัญหาสูงกว่านักเรียนที่มีแบบการเรียนรู้แบบแข่งขัน แบบพึ่งพาแบบอิสระ และแบบมีส่วนร่วม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิศระ กุลวุฒิ (2555 : 100-103) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณมีอิทธิพลทางตรงต่อการแก้ปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .400 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขุนทอง คล้ายทอง (2554 : 104) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาเคมี 1 และความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มและแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ชั้น พบว่า ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่ม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย มีระดับความเชื่อมั่นในตนเองทั้งโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย นักเรียนทุกคนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ไม่ง่ายหรือยากเกินไป เป็นไปตามลำดับขั้นตอน มีทั้งการเรียนรู้แบบรายบุคคลและรายกลุ่ม กิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติมีความหลากหลาย มีความน่าสนใจต่อการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ ทำให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในระหว่างเรียน นอกจากนี้กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ผู้ศึกษาวิจัยให้นักเรียนสามารถเรียนและตรวจคำตอบเพื่อดูความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งถือเป็นแรงจูงใจในการพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าของนักเรียน โดยมีคำสั่งหรือคำชี้แจงที่

ชัดเจนต่อการปฏิบัติ ครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นเพียงผู้คอยแนะนำในกิจกรรมที่นักเรียนไม่เข้าใจ หรือในส่วนของความชัดเจนของคำตอบที่นักเรียนมีความสงสัยว่าตอบถูกต้องหรือไม่ ซึ่งการปฏิบัติเช่นนี้จะทำให้นักเรียนได้เปิดกว้างทางความคิดและเกิดความมั่นใจที่จะเรียนรู้ กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าตอบคำถามหรือปฏิบัติกิจกรรม ดังที่ Blair (ชานัญญา คนอยู่, 2547 : 10 ; อ้างอิงมาจาก Blair, 1968 : 138) ได้สรุปว่าบุคคลที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จะเป็นบุคคลที่มีความมั่นใจ มีความเพียรพยายาม และกล้าหาญในการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้โดยไม่หวาดหวั่นต่ออุปสรรค และกล้าที่จะเผชิญกับสถานการณ์ใด ๆ ด้วยความไม่กลัว ส่วนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญของศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสด้านการแสดงความคิดเห็นตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำและกล้าแสดงออกมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภา สุดใจ (2542 : 45) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชาวไทยภูเขาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า หลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ จิราภา พงษ์ชูบุ (2549 : 101-104) ได้ศึกษาการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โครงการโรงเรียนสองภาษา โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ พบว่า ความเชื่อมั่นในตนเองของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 โครงการโรงเรียนสองภาษาก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นอยู่ในระดับสูงมาก ส่วนก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์มีความเชื่อมั่นในตนเองอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิศา สุขโพธิ์เพชร (2555 : 80-86) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ NHT มีความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับการคิดแก้ปัญหา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงมีแนวโน้มว่าจะมีความสามารถใน

การคิดแก้ปัญหาสูงด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้อ่านเรื่องราวอย่างหลากหลาย มีเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่น่าสนใจ มาให้นักเรียนได้วิเคราะห์เหตุการณ์ คำกล่าว แนวคิด หรือการกระทำ ซึ่งการที่นักเรียนจะสามารถวิพากษ์วิจารณ์เรื่องราวต่าง ๆ และตัดสินใจในการเชื่อหรือแก้ปัญหาในเรื่องนั้นได้ จะต้องใช้ทักษะและความสามารถในการระบวนการคิดที่หลากหลาย จึงให้นักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงสามารถที่จะหาแนวทางแก้ปัญหาที่ติดตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ สินชัย เจริญทรัพย์ (2541 : 76-78) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดวิจารณ์ ความสามารถในการคิดแก้ปัญหาและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง ตรรกศาสตร์เบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดยโสธร พบว่า ความคิดวิจารณ์โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการคิดแก้ปัญหาโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .27 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิสระ กุลวุฒิ (2555 : 100-103) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณมีอิทธิพลทางตรงต่อการแก้ปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีขนาดอิทธิพลเท่ากับ .400 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tucker (วรรณภา เหล่าไพศาลพงษ์, 2554 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Tucker, 1975: 2620-A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านการแก้ปัญหา กับความสามารถในการอ่าน การคำนวณ และทักษะในการให้ความหมายของรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับปัญหา พบว่า ทักษะในการคำนวณ และทักษะในการให้ความหมายของรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับปัญหา มีความสัมพันธ์กับความสามารถด้านการแก้ปัญหาที่เป็นภาษา และรูปภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. ความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณกับความเชื่อมั่นในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นักเรียนที่มีความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสูงมีแนวโน้มว่าจะมีระดับความเชื่อมั่นในตนเองสูงด้วย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถ ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย ซึ่งเป็นเทคนิคที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในการเรียน มีการอ่านและคิดวิเคราะห์สิ่งใหม่ๆ ตลอดเวลา มีส่วนร่วมในการคิดหาคำตอบได้ ช่วยเหลือกลุ่มและมีการพัฒนาตนเองใน

ขณะเดียวกัน จนสามารถแก้ปัญหาโดยการตอบคำถามได้และได้รับคำชมเชยจึงทำให้เกิดความมั่นใจและภาคภูมิใจในตนเอง ดังที่สมนึก วิเศษสมบัติ (พิศมัย อุชลิบ, 2553 : 106 ; อ้างอิงมาจาก สมนึก วิเศษสมบัติ, 2546 : 17) ที่ได้อธิบายไว้ว่า เมื่อบุคคลอยู่รวมกันเป็นกลุ่มทำให้เกิดการสื่อสารซึ่งกันและกัน เพื่อหวังผลในส่วนหนึ่งทีก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดอย่างกว้างขวาง เกิดการร่วมมือกัน นำไปสู่การปฏิบัติร่วมกันจนเกิดความสำเร็จ และทำให้เกิดความพึงพอใจ ภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งนำไปสู่การเกิดความเชื่อมั่นในตนเองด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณีวรรณ พุดห้ำ (2556 : 110-115) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมแบบ 4MAT พบว่า นักเรียนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความเชื่อมั่นในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.98$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเนตร ไชยดี (2556 : 97) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบจิกซอร์ พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและความเชื่อมั่นในตนเองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ก่อนจะนำแผนการสอนภาษาไทยเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ การคิดแก้ปัญหาและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปรายไปใช้ ครูผู้สอนควรทดสอบก่อนเรียนและบันทึกคะแนนไว้

1.2 ครูผู้สอน ควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ ถึงขั้นตอนต่าง ๆ ในแผนอย่างละเอียด เพื่อเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปสอนให้นักเรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น

1.3 ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ภายใต้ความเป็นกันเองระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียน บรรยากาศการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียนให้เป็นไปตามหลักการการจัดกิจกรรมโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย

1.4 ขณะจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรมีการประเมินด้านกระบวนการเรียน ของนักเรียน และบันทึกคะแนนไว้อย่างละเอียด เพื่อนำไปหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรม การเรียน

1.5 เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนจบแต่ละหน่วย ควรให้นักเรียนทดสอบหลังบทเรียน และทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เมื่อเรียนจบทุกหน่วย เพื่อเปรียบเทียบผลการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการสร้างแผนด้วยกิจกรรมโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบ กิจกรรมการอภิปราย

2.1 ครูควรศึกษาหลักการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปรายให้ชัดเจนก่อนสร้างแผน

2.2 ศึกษาเนื้อหาที่จะนำมาเขียนแผนให้เข้าใจ แล้วนำมาวิเคราะห์เป็นหน่วยการ เรียน

2.3 ครูควรศึกษารูปแบบของการเขียนแผนอย่างละเอียด เลือกใช้รูปแบบที่นักเรียน เรียนแล้วเข้าใจง่าย ไม่สับสน ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมจากง่ายไปหายาก

2.4 ครูควรสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้นักเรียน ได้ ทดสอบก่อนเรียน

2.5 เมื่อเขียนแผนจบแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ควรทำแบบทดสอบย่อย เพื่อวัดว่า นักเรียนมีความเข้าใจหรือไม่

2.6 ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ควรจัดให้มีแบบประเมินผลงานนักเรียน และ แบบบันทึกพฤติกรรมการเรียน เพื่อบันทึกคะแนนระหว่างเรียน

2.7 ควรนำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง และ นำมาแก้ไขตามคำแนะนำก่อนนำไปสอน

2.8 เมื่อเรียนจบควรให้นักเรียนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยข้อสอบชุด เดิมกับที่ทดสอบก่อนเรียน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนและหลังเรียน

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ครูประจำชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คนอื่น ๆ ควรนำแผนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไป ทดลองใช้เพื่อยืนยันประสิทธิภาพอีกครั้ง

3.2 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย ไปสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเนื้อหาอื่น วิชาอื่น ๆ

3.3 ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ NHT ประกอบกิจกรรมการอภิปราย ไปสอนกับกลุ่มสาระอื่นๆ และชั้นอื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY